

כשהעיתונות כועסת - ההכנסות בקופה גדלות

זה יהיה סרט חדש שיצא לאור עם כפית-של זהב כפה. בתפקידים הראשיים, הזוג הכי "אין" בהוליווד: מאדונה ושון פן. חברת ההפקה: הנדמייד (באנגלית: עבודת-יד) שמאחוריה עומד החיפושית לשעבר ג'ורג' האריסון, אשר הפיק כבר סרטים רבים, ביניהם סירטיהם של חברת מונטי פיטון. הריסון גם מכין את מוסיקת הרקע. שאותה כמוכן יבצע וישיר בעצמו. חברת וורנר, שתפיץ את הסרט באירופה, כבר תופרת לעצמה כיס רחב. שיתחיל לתפוח בעזרת הוצאת התקליט. יחד עם הפצת הסרט בסתיו הקרוב.

מכות לעיתונאים. אם התנאים האלה אינם מספיקים, סייע שון פן בהפקה, כשהפליא מכתו בכמה עיתונאים וצלמים, שניסו לסקר את רעייתו בשעות שאחריה העבודה, ללא רשות הבעל.

כשהעיתונות כועסת, ההכנסות בקופה עולות - זו כידוע מישוואה ישנה. שם הסרט החדש: הפתעה בשאנחאי.

תדרוך

חובה לראות:

תל-אביב: הטנגו האחרון בפאריס. שיגעון של לילה, ראן, זיכרונות מאפריקה. ירושלים: זיכרונות מאפריקה. חיפה: מסע עסקים של אבא.

תל-אביב:

*** ראן (דיזנגוף 3, יפאן): אקירה קורוסאווה מספר את המלך ליר, שקספיריות יפאנית קולנועית מדהימה, עם כמה רבדים

מאדונה פן

מכות לעיתונאים

אסתטיים תרומת רמיונו של הבימאי, קשה, אבל כדאי.

*** שיגעון של לילה (גת ארצות-הברית) - אין כמו מרטין סקורסה לתאר את הטרור הנגיףי ואת הבהמות האורבניות. בורג מרובע קטן והסר חשיבות חברתית עובר לשכונה אחת ומועד לתוך לוע הדרקון. גם אם יתעורר מן הסיוט וימצא את עצמו מול המחשב בניסוחן יחסי, לא יהיו חייו עוד מה שהיו, כי הדרקוניות העירונית הנגיףיורקית היא מדבקת. חוץ מזה, הרבה המור שחור, הרבה טירוף, הרבה אסתטיקה.

*** זיכרונות מאפריקה (שחף ארצות-הברית, מוצג גם בבנייני האומה בירושלים): דרך סיפור חייה של הסופרת קארן בליכסן מעביר סידני פולאק את המסר הרומאנטי שלו - אין אהבה שלמה, אין בעלות שלמה, לא על איש ולא על ארץ. חוץ מזה, החיות כולן נהדרות, כולל השחקנים, במיוחד מריל סטריפ.

חיפה:

*** מסע עסקים של אבא (קרן-אור המחודש יונסלוויה): עונג בלתי-רגיל למראה החלום הסוציאליסטי הנגזר, דרך עיניו של ילד סהרורי, שהוא מפוכח יותר מן הבוגרים שנסכיבתו.

נשמה תוססת
בנעלי-עופרת

מאכסי (תמוז תל-אביב, ארצות-הברית) - בשנות השלושים הירבו האמריקאים לעסוק בקומדיות על רוחות-רפאים למיניהן. קומדיות קלילות וכעיתים מתוחכמות מאוד. בשנות השמונים יש נטיה לשוב ולעסוק באותם הנושאים. אלא שקולנועני ימינו לובשים כנראה נעלי-עופרת, ושחקניהם הם מגושמים יותר ממתגוששים יפאניים.

זה סיפור על מזכירה מרובעת של בישוף מפורז, הנשואה לעובד ספרים עירונית, אשר מארחת בתוך גופה את הנשמה התוססת והבלתי-מרוסנת של שחקנית-קולנוע משנות העשרים. השחקנית, שמתה בתאונת-דרכים בדיוק כאשר עמדה להפוך לכוכבת, התגוררה בעבר בדירה ששכרו המזכירה ובעלה. הסיפור הזה על בעל הנשוי בעצם לשתי נשים, שהן אחת, מציע אפשרויות אין סוף, שאותן אפשר לנצל לכל הכיוונים - החל מן הדואליזם של הטבע האנושי וכלה בסאטירה חברתית על מוסר וצביעות. דברים כאלה אכן נעשו פעם, בסרטים כמו טופר, לדוגמה. אפשר היה להסתפק אפילו בקומדיה רומאנטית מלבבת וחביבה, כמו השמיים יכולים לחכות, אבל שום דבר כזה לא קורה כאן.

ראשית, משום שהתסריט של פאטרישיה רוניק הוא חסר-דמיון וממצא רק מצבים שקופים וצמויים מראש. שנית משום שהבימאי מול אהרון אינו מביא ולוא שביב של תושיה קולנועית כדי להתגבר על בעיות בלתי-נמנעות. כך, למשל,

פולחן הגבר
המעורטל

חתיך, חתיך (הוד, תל-אביב, ארצות-הברית) - בפירסום המוקדם לסרט זה נאמר כאילו אחת הכוונות של הבימאי מיטר מארקל היתה להעניק תמונה ריאליסטית ביותר של מישחק הוקי-הקרח, הנחשב הספורט הקבוצתי האלים ביותר, מה שמשאר מן הכוונות הללו בסרט זו מנה הגונה של אלימות, כמה טיפוסים של יחסי-ימין - ותו לא.

גיבור הסרט הוא צעיר בשם יאנגבלאד, בן כפר אמריקאי הרוצה בכל מחיר להפוך לשחקן-הוקי מיקצועי. בתמיכת אחיו, שניסה לפניו ונכשל, הוא יוצא צפונה, לקנדה, שם ההוקי הוא ספורט לאומי, כדי להשתתף בקבוצה של חובבים, שמתוכה בוחרים אחר כך את המיקצוענים. הצעיר הוא זריז מאוד על הקרח, מוכשר מאוד בהבקעת שערים, אבל אינו קשוח די הצורך - חיסרון מכריע בספורט שבו אגרופים ומהלומות עוזרים לעיתים יותר מכשרון ודיוק, יאנגבלאד כמעט מתייאש ומורש, אבל בסופו של דבר לומד בקורס מזורז, נוסח רוקי איד להשתמש באגרופים - ואז אין כבר איש שיוכל לעמוד בפני הצלחתו.

מיבנה העלילה כפוף לחוקים השדופים ביותר של הקולנוע ההוליוודי - אין אפילו הפתעה אחת לרפואה, וכל מי שראה חמישה סרטים בחייו ודאי יוכל לנחש כל מה שעשוי לקרות בסרט כזה, החל מנוכחותה של בעלת-בית מיוחמת המגישה

המין החלש -
המין הגס

קאמורה (אורלי, תל-אביב, איטלי-יה) - יש משהו מסוכן ומטריד בסר-טים המטיפים לאזרחים שיקחו את החוק לידים ויחסלו את הפשע בלי שום עזרה של מי שפט צדק, אומנם, לינה ורטמילר מצוירת בסרט זה תמונה המצדיקה מעשה מן הסוג הזה, במידה שניתן בכלל לדבר על הצדקה אפשרית, אולם ברנע שמוכנים לקבל חריג אחד, לסמוך על האדם הפרטי שחליט, על דעת עצמו, מי אשם ומי לא, האנארכיה קרובה מאוד.

ורטמילר מצוירת בסירטה תמונה של נאפולי כממלכה של עולם הפשע (קאמורה, זו המאפיה המקומית), המשחית כל חלקה טובה. הקש השובר את סבלנותו של הגמל הכנוע, כלומר של האוכלוסיה, בא כאשר שליחיהם של שוחרי הסמים מדיחים ילדים רכים לשימוש באבקת-המוות, אז מתרחשת תופעה מיסתורית: כל מיני כרישים כיבדי-מישקל מוצאים את מותם בנסיבות בלתי-מוסברות, כאשר החשד, לפחות בשלבים המוקדמים, הוא כי נפלו קורבן לתחרות בין כנופיות שונות. אבל עד מהרה מסתבר שהפרשה מסוכנת הרבה יותר, ואין הוכחות כי אכן מאבקי-כוח הם אלה המסתתרים מאחורי מגיפת-החיסולים.

ורטמילר, שלא נחשדה מעולם בעידון יתר (לראיה: שבע יפהפיות) מפליאה כאן בגסות שבה היא מציגה את דמויותיה ובראותנות הרבה של הניוון החברתי שאותו היא אמורה

גלן קלוז ומנדי פטנקין: שלומיאליות מסורבלת

המעברים של הדמות הראשית מישוואה של מזכירה מרובעת לישות של כוכבנית קונדסית עשויים בשלומיאליות מסורבלת ביותר. לבסוף, לא גלן קלוז, כאשה החצויה, ולא מנדי פטנקין, כבעלה, מתאימים באיזושהי מידה לתפקידים שלהם. אשר לקלוז, היא חסרה גם את אותה מידת-זוהר, הדרושה לה מאוד כאשר היא צריכה להוביל את החצי השובב שלה מחדש לבימות הצילומים של הוליווד.

אד לאוטר ורוב לאו: ישבן פוטוגני

שירות מיני, ועד לסיפור-האהבה שבין הגיבור הצעיר לבתו של המאמן הקשוח, למעשה, כל מה שהסרט טורח לעשות הוא לערוך פולחן צילומי למעלותיו הפיסיות של השחקן רוב לאו, המופיע בתפקיד הראשי, והמוצג בכל מיני דרגות שונות של עירטול, כאשר ישבנו הפוטוגני תופס מקום נכבד בסרט, בתור שירת-הלל לישבן, הסרט לא רע, יותר מזה אין לו מה להציע.

אנג'לה מולינה: ההמוניות מנצחת

לכאורה להוקיע, למען האמת, נדמה כי האפקטים הבוטים, הצווחות הרמות והבלתי-מרוסנות, הצגות של סטיות מיניות ואחרות מעסיקים אותה עד כדי כך, שהיא שוכחת לעיתים קרובות מהו הנושא, ומניחה לעצמה להפליג בכל כיוון בו נושבת הרוח, ומי שירצה להבין בסוף הסרט אם היא מתרעה נגד הדקאדנס שהוא תוצאה של חופש אישי נרחב, או שמא היא מטיפה לטובת החופש הזה, עשוי למצוא את עצמו בבעיה.